

Thailand Labor Market Restructuring

แนวทางการปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

BANK OF THAILAND

EEC

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
เชื่อมโลก ให้ไทยแลนด์

โครงการส่งเสริมการจัดการความรู้ในการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน

ประจำปีงบประมาณ 2565

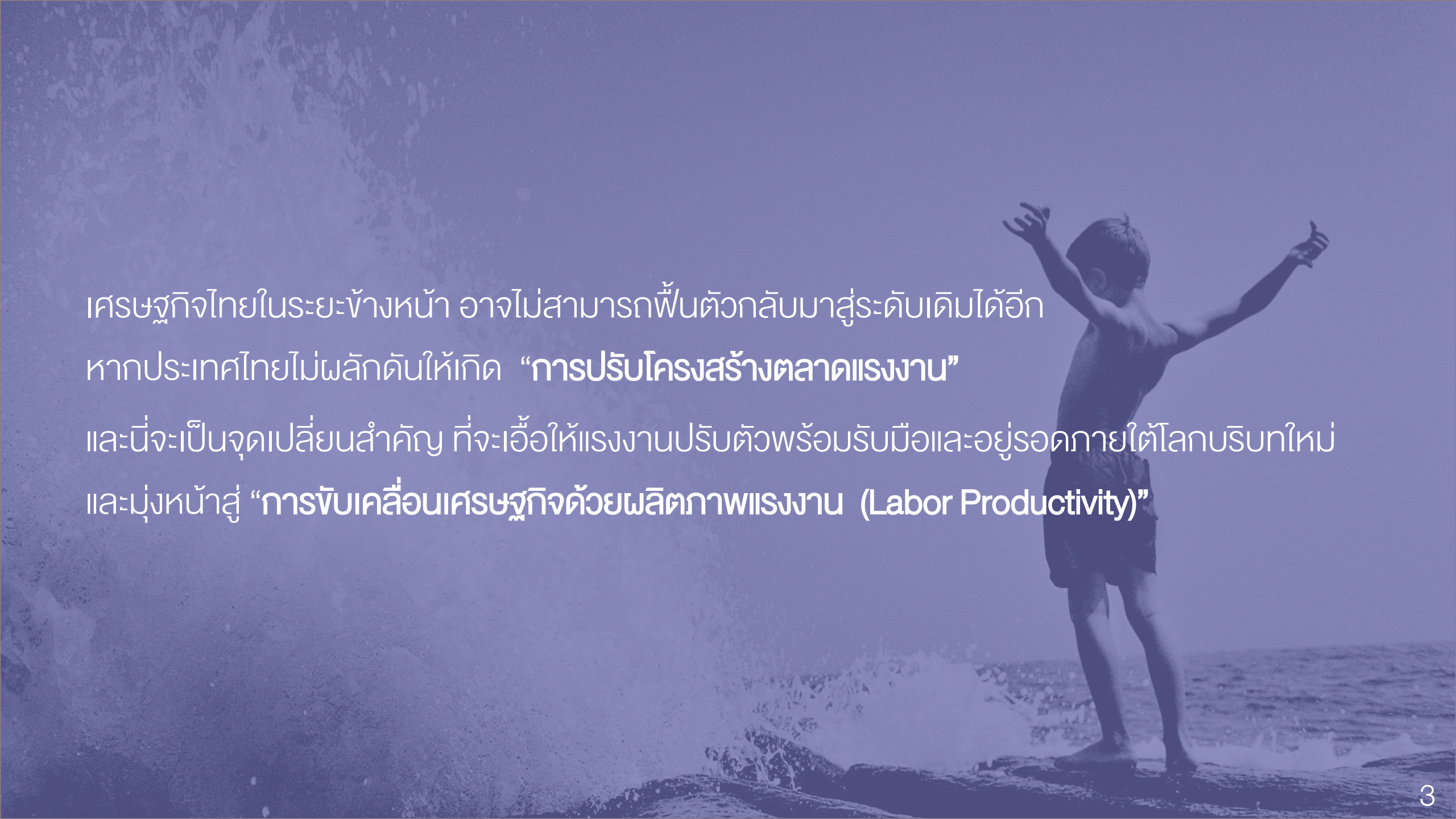
19 มกราคม 2565 เวลา 9.00 – 12.00 น.

ลำดับการนำเสนอ

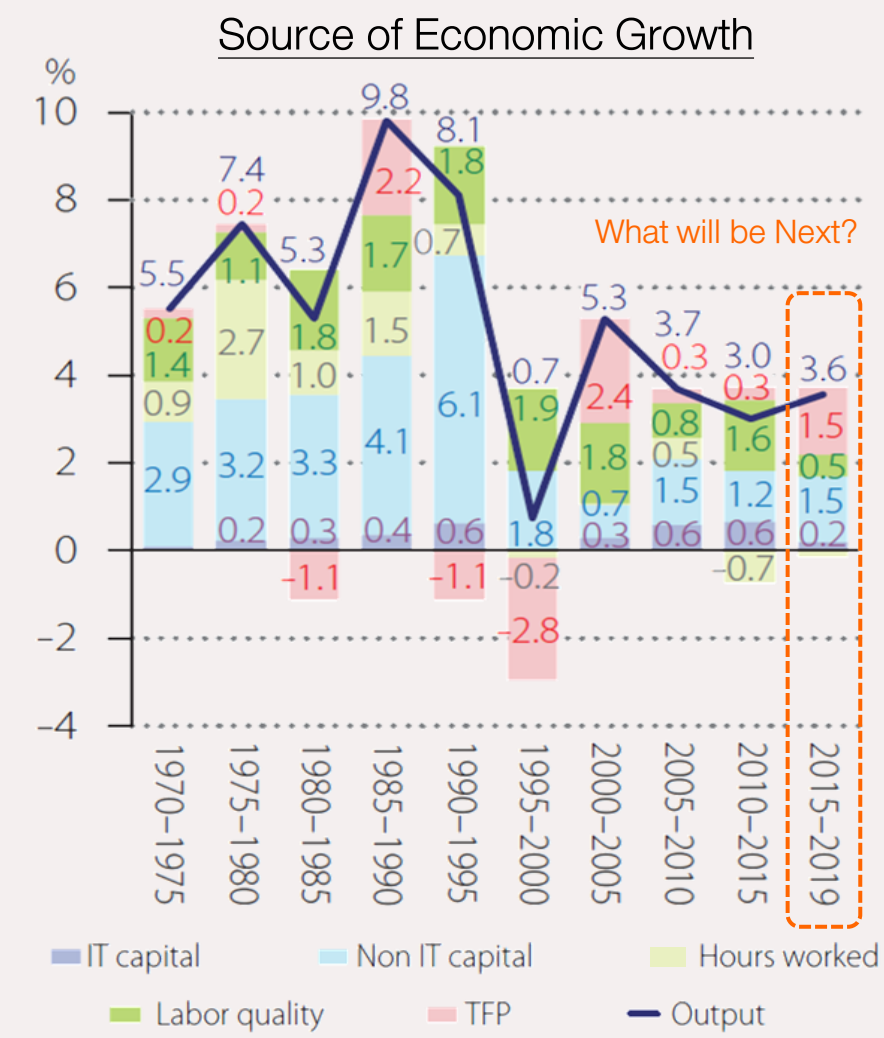
- 1 การปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน และนัยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย
- 2 บทเรียนความสำเร็จจากต่างประเทศ สู่กลไกการปรับโครงสร้างตลาดแรงงานไทย
- 3 ต้นแบบการพัฒนาแรงงานเชิงพื้นที่ (EEC Sandbox) และแพลตฟอร์ม “ไทยมีงานทำ”
- 4 กลยุทธ์การปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน : Institution Infrastructure และ Incentive

เศรษฐกิจไทยในระยะข้างหน้า อาจไม่สามารถฟื้นตัวกลับมาสู่ระดับเดิมได้อีก
หากประเทศไทยไม่ผลักดันให้เกิด **“การปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน”**
และนี่จะเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ ที่จะเอื้อให้แรงงานปรับตัวพร้อมรับมือและอยู่รอดภายใต้โลกบริบทใหม่
และมุ่งหน้าสู่ **“การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity)”**

ไทยติดกับดักปัญหาโครงสร้างตลาดแรงงาน และการมุ่งหน้าสู่ Thailand 4.0 ยังห่างไกล

ไทยตั้งเป้าหมายที่จะสร้างเศรษฐกิจมูลค่าสูงและขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และเป็นประเทศ รายได้สูงภายในปี 2036 แต่ทิศทางนโยบายไม่ได้ถูกส่งผ่านไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การผลิต/บริการ และความต้องการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจ

WB ประเมินว่าไทยต้องมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อเนื่อง และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ผ่านการยกระดับผลิตภาพแรงงาน

ตลาดแรงงานไทยเผชิญความท้าทายสำคัญ 3 ด้าน

1. ปัญหาเชิงโครงสร้างเดิม จากคุณภาพและทักษะแรงงานที่ไม่ตรงกับความต้องการ ของตลาด (Qualification and Skills Mismatch)
2. ความเสี่ยงด้านตลาดแรงงานที่เพิ่มขึ้น จากกระแสการเปลี่ยนแปลง (Megatrend)
3. ปัญหาเชิงโครงสร้างที่รุนแรงขึ้น จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19

Note: Average annual growth rate of constant-price GDP and Contributions of labor, capital, and TFP in 2010-2019

Source: APO Productivity Database 2021.

โครงสร้างกำลังแรงงานค่อนข้างเปราะบาง และมีนัยต่อ Growth และ Inclusivity

โครงสร้างกำลังแรงงานของไทย มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38.6 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 37.7 ล้านคน

- **Employment:** เป็นผู้ว่างงาน 8.7 แสนคน
เป็นผู้เสมือนว่างงาน 3.2 ล้านคน
- **Sector:** 33.6% อยู่ในสาขาเกษตรกรรม ประมง ป่าไม้
54.4% เป็นแรงงานนอกระบบ
- **Quality & Skill:** 58.4% จบการศึกษาต่ำกว่า ม.3
68.5% เป็นแรงงานทั่วไป (Low-skilled)

- **Income:** 39.5% มีรายได้ < 10,000 บ./เดือน
9.6% มีรายได้ > 30,000 บ./เดือน

Note: มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38.6 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 37.7 ล้านคน

Source: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 3/2564 สำนักสถิติแห่งชาติ

โครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีลักษณะ Skills Imbalance ที่รุนแรง

- **Employment:** ในจำนวนผู้ว่างงาน 8.7 แสนคน จบการศึกษา ม. ปลาย 1.8 แสนคน และอุดมศึกษา 3.1 แสนคน
- **Education:** ในปี 63 มีผู้จบการศึกษา ป.ตรี ขึ้นไป 3.6 แสนคน กำลังศึกษาระดับป.ตรี ขึ้นไป 1.7 ล้านคน และคาดการณ์จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน 5.1 แสนคน ในปี 65-66

ข้อสรุปสำคัญจากการศึกษา Skills Imbalance ของ OECD (2020)

- ประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีปัญหาอุปทานส่วนเกินของแรงงานทักษะต่ำ จากปัญหาการเข้าถึงและคุณภาพของระบบการศึกษา แต่ประเทศไทยกลับมีปัญหาขาดแคลนแรงงานทักษะต่ำ
- ไทยมีจุดอ่อนด้าน กำลังแรงงานและการผลิตกำลังแรงงานที่มีทักษะด้านการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Skills) สูงกว่าประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มเอเชียและ OECD

ตัวอย่างความต้องการและการผลิต
บุคลากรสาขาดิจิทัล
ใน EEC ในช่วงปี 2019-2023
โดยประมาณการ

Demand

1.2 แสนคน

Supply

0.2 แสนคน

นโยบายการศึกษา ค่านิยม และโครงสร้างพื้นฐาน ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาแรงงาน และไปสู่เป้าหมายประเทศ

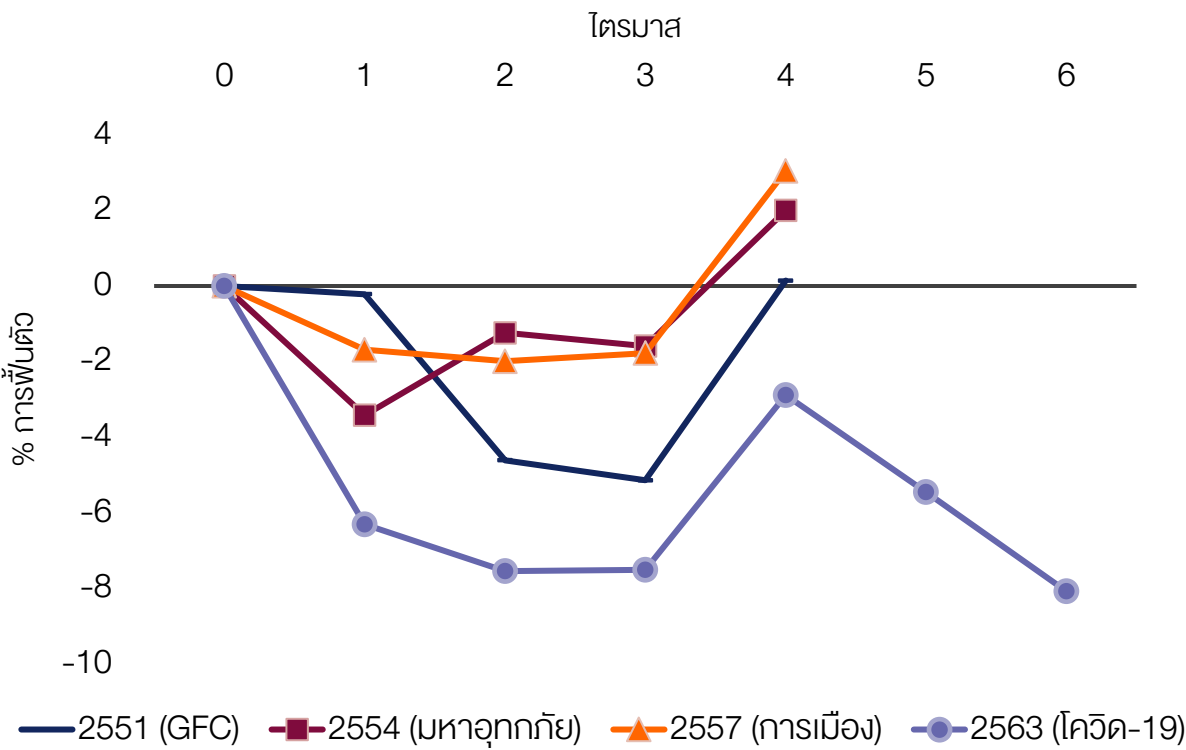
- **งบประมาณ:** ไทยมีงบประมาณด้านการศึกษา 4% ของ GDP^{1/} ใกล้เคียงกับสิงคโปร์ (3%) ญี่ปุ่น (3%) เกาหลีใต้ (5%)
- **Access to Education:**
  - Net Enrolment Rate หรือสัดส่วนคนไทยที่เข้าสู่อะดับประถมศึกษา สูงถึง 99.6% กัดเทียมประเทศชั้นนำ ในกลุ่ม OECD
  - การเข้าถึงการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไปยังอยู่ในระดับต่ำ โดยมีสัดส่วนผู้ที่ไม่สามารถเข้าสู่อะดับปวช.ถึงสูงได้ 30%-50%
- **ค่านิยม:**
  - สังคมไม่ยอมรับผู้ที่เรียนจบจากสาขาอาชีพ ทั้งที่เป็นสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ
  - ระบบการศึกษานิยมเพิ่มสาขาวิชาตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เช่น การตลาด บริหารธุรกิจ แต่สาขาเหล่านี้ต่งานมากที่สุด^{2/}
  - ครอบครัวมีฐานะมีค่านิยมส่งลูกเรียนสูง แต่กลับมีผู้จบการศึกษาปริญญาตรีจำนวนมากที่เป็นผู้ว่างงาน และทำงานต่ำกว่าระดับ
- **โครงสร้างพื้นฐาน:** ขาดระบบควบคุมมาตรฐานและรับรองคุณภาพการศึกษาที่เชื่อมโยงกับการมีงานทำ และขาดบุคลากรและปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการสอนและหลักสูตร

Note: 1/ เป็นงบสนับสนุนการเรียนการสอนตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปี และโครงการสนับสนุนระบบการศึกษาอื่น ๆ 2/ การวิเคราะห์ข้อมูลระดับ micro จากฐานข้อมูล “ไทยมีงานทำ”

Source: Thailand's education system and skills imbalances. OECD (2020) และสำนักงานงบประมาณ

ผลกระทบจากสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ทำให้โครงสร้างตลาดแรงงานยังเปราะบาง

ระยะเวลาฟื้นตัวของการจ้างงานลูกจ้างเอกชนนอกภาคเกษตร^{1/}
เทียบกับระดับก่อนวิกฤต

- ในภาพรวมของตลาดแรงงานไตรมาส 3/64 ยังคงเปราะบาง
  - ผู้ว่างงานและผู้เสมือนว่างงานเร่งขึ้น โดยมีผู้ว่างงาน 8.7 แสนคน ผู้เสมือนว่างงาน 3.2 ล้านคน
  - ผู้ว่างงานระยะยาว^{2/}เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ประมาณ 2 แสนคน
  - การฟื้นตัวของการจ้างงานมีลักษณะเป็น W-shaped และ ไน้มห่างจากระดับก่อน COVID-19 มากขึ้น

Note: 1/ คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างลูกจ้างเอกชนนอกภาคเกษตร ไม่รวมภาคก่อสร้าง จำนวน 11.4 ล้านคน

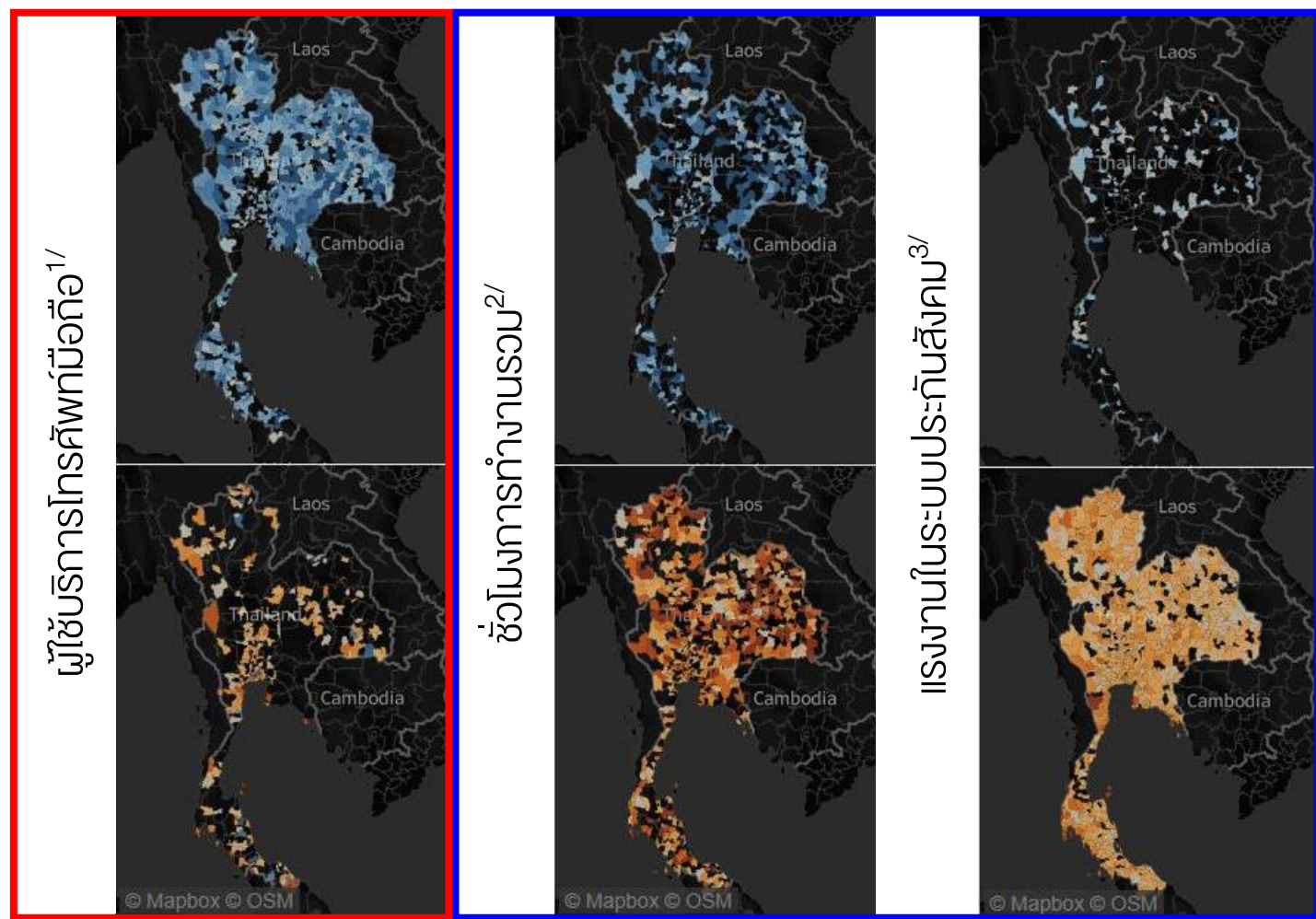
2/ ผู้ว่างงานระยะยาว คือ ว่างงานนาน 1 ปี ขึ้นไป

Source: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร และการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ คำนวณและประมาณการ โดย รพท. ณ ร.ค.-64

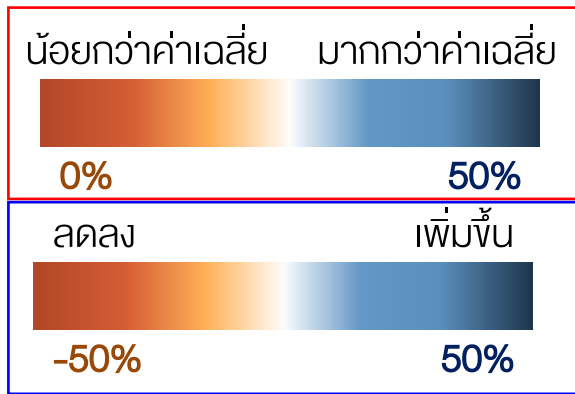

การฟื้นตัวของการจ้างงานกระจุกตัวในพื้นที่เขตเมืองและเขตเศรษฐกิจ

เครื่องชี้สะท้อนการเคลื่อนย้ายแรงงาน ปี 2563 เทียบกับปี 2562

- หลังคลาย Lock down เริ่มเห็นการฟื้นตัวของการจ้างงานกระจุกตัวในพื้นที่เขตเมืองและเขตเศรษฐกิจ ที่มีการบริหารจัดการด้านสาธารณสุขดีกว่าพื้นที่ห่างไกล
- แต่ในภาพรวมยังมีการเคลื่อนย้ายของแรงงานคืนถิ่น 1.7 ล้านคน ส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ทักษะต่ำ และอายุมาก บางส่วนเคลื่อนย้ายสู่ภาคเกษตร และมีความเสี่ยงจะเป็นผู้ว่างงานถาวร

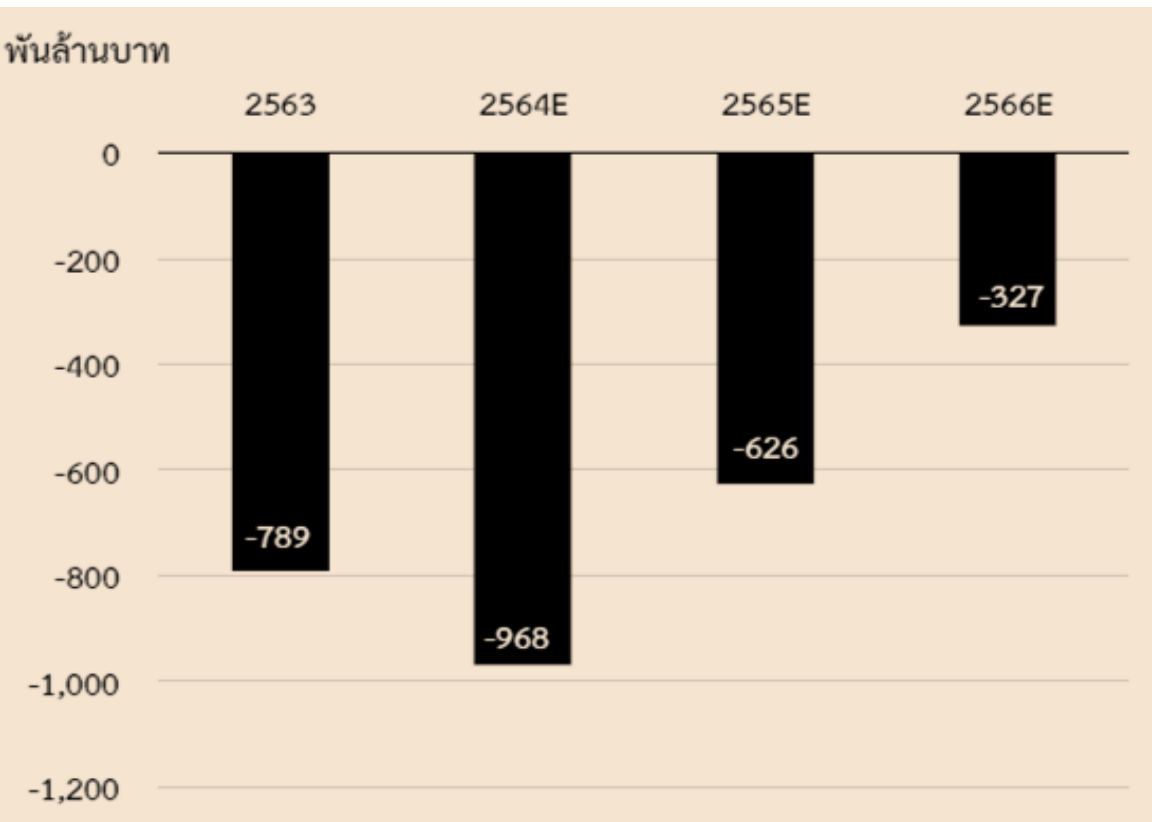

Source: 1/ ข้อมูลจาก บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) 2/ ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ 3/ ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคม คำนวณโดย สปท.

สถานการณ์โรคระบาด COVID-19 สร้างแผลเป็นที่ลึกและแรงต่อตลาดแรงงานไทย

Expected Income Loss

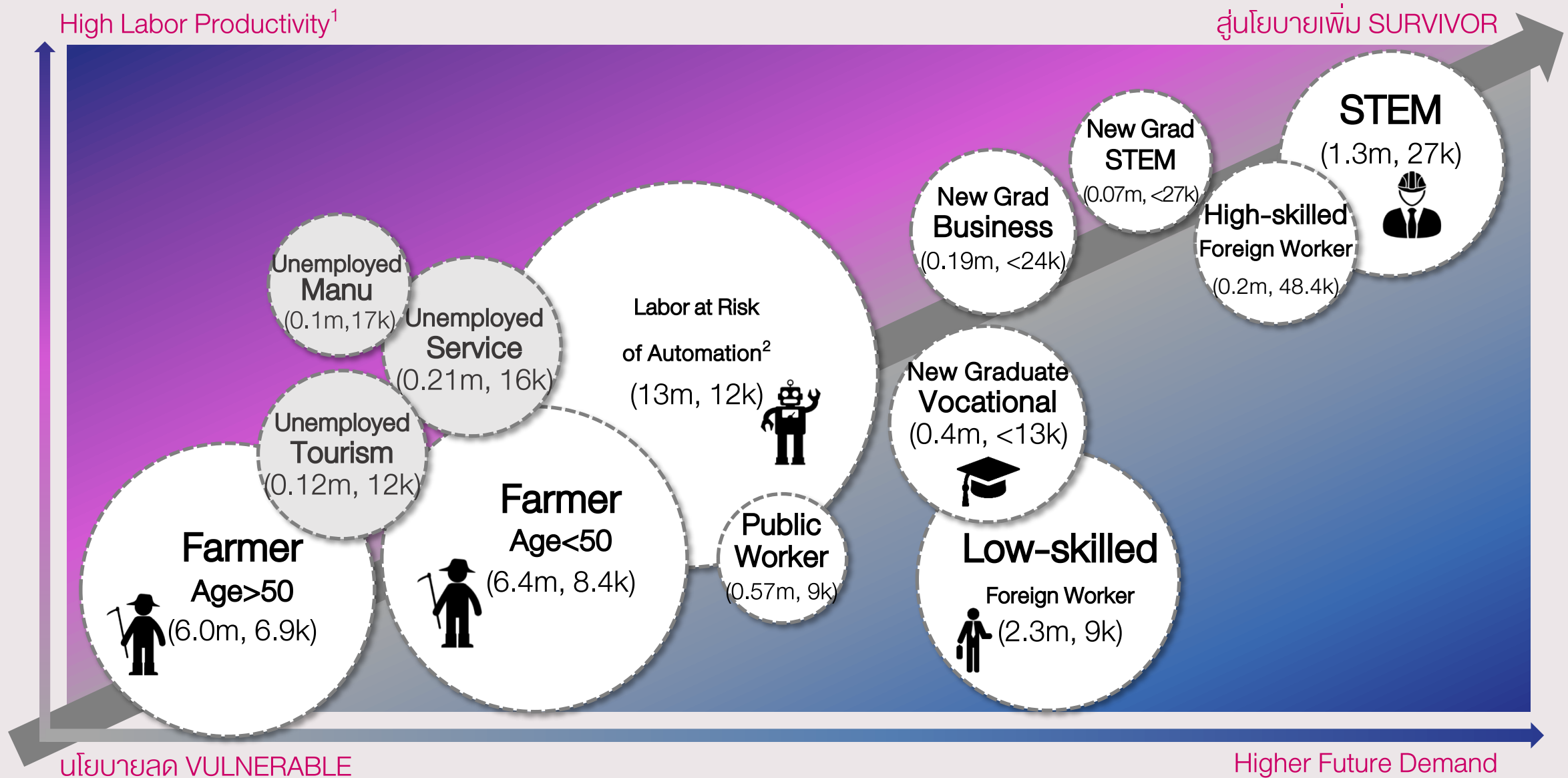
มองแรงงานนอกภาคเกษตร เทียบกับปี 2562

Note: E คือข้อมูลประมาณการ
Source: สํารวจภาวะการทํางานของประชากร และการสํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม
ของครัวเรือนไทย สํานักงานสถิติแห่งชาติ คํานวณและประมาณการ โดย สปท. ณ ร.ค.-64

- COVID-19 สร้างหลุมรายได้ที่ใหญ่และลึกให้กับระบบเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะรายได้แรงงานในปี 2563 – 2566 จะหายไปถึง 2.7 ล้านล้านบาท
- หากผลกระทบลากยาว หลุมรายได้จะใหญ่ขึ้น ฐานะการเงินของธุรกิจและครัวเรือนจะแย่ลง ภาระหนี้จะเพิ่มขึ้น และซ้ำเติมการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและตลาดแรงงาน
- ผู้ว่างงานระยะยาวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น บางส่วนอาจเสียทักษะและไม่สามารถปรับตัวเข้ากับบริบทโลกใหม่เพื่อกลับเข้าตลาดแรงงานหลังโควิดได้
- การฟื้นตัวของเศรษฐกิจแบบ K-shape สะท้อนภาพบทเรียนจากวิกฤตที่มักเกิดสภาวะการคัดกรองผู้ที่มีประสิทธิภาพในการปรับตัวออกจากผู้ที่ปรับตัวไม่ได้ และยิ่งทวีปัญหาความเหลื่อมล้ำ

ภูมิทัศน์ของตลาดแรงงานมีความท้าทาย จากกระแสการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและการเข้าสู่สังคมสูงวัย

¹ ประเมินจากระดับรายได้เฉลี่ยจำแนกตามสาขาเศรษฐกิจและระดับทักษะ ² พิศพร และนันทนิตย์ (2018) และตัวเลขในวงเล็บ คือ (จำนวนแรงงาน, รายได้เฉลี่ย) ณ ไตรมาส 4 ปี 2020

สรุปประเด็นความท้าทายของตลาดแรงงานไทย

- **โครงสร้างตลาดแรงงานมีปัญหาฝังรากลึก**

Skills Imbalance, Asymmetric Information, Policy Collaboration

- **การระบาดของ COVID-19 สร้างแผลเป็น (SCAR) ต่อตลาดแรงงาน**

แรงงาน 0.9 ล้านคน ในภาคการท่องเที่ยวและผลิตกลายเป็นผู้ว่างงาน / ได้รับผลกระทบด้านรายได้อย่างรุนแรง

- **Megatrend ถูกเทรโบบีซาร์จ ทำให้ปัญหาโครงสร้างตลาดแรงงานรุนแรงขึ้น**

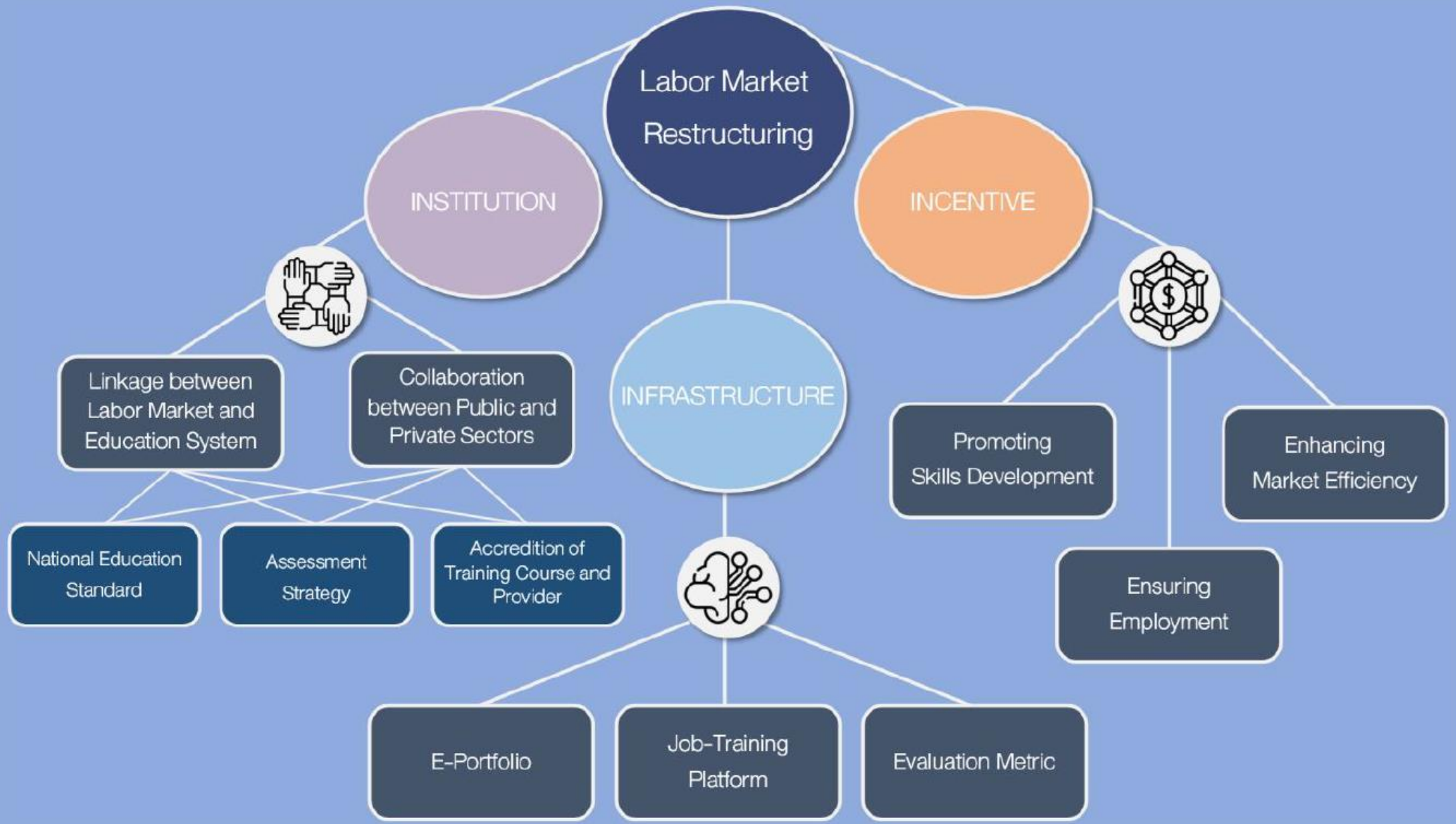
แรงงานเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคเกษตร และกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ยาก จากการถูกทดแทนด้วย Automation

- **ภายใต้ความท้าทายที่มากขึ้น จึงควรให้น้ำหนักกับนโยบายการปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน**

เพื่อช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวและเติบโตอย่างยั่งยืน

กลไก 3 ประการ เพื่อความสำเร็จของการปรับโครงสร้างตลาดแรงงานไทย

สร้างระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน และการประสานบทบาทระหว่างรัฐและเอกชนในฐานะผู้ร่วมคิดและลงมือทำ

สถาบันด้านการศึกษาและด้านแรงงานร่วมกันกำหนดกรอบมาตรฐานร่วมของหลักสูตร

ที่ครอบคลุมองค์ความรู้แนวตั้งตั้งแต่มัธยมศึกษาถึงระดับสูงเพื่อสร้างทักษะแห่งอนาคต และแนวราบตั้งแต่มัธยมศึกษาถึงระดับวิชาชีพที่สอดคล้องการทำงานในสนามเศรษฐกิจจริง

สถาบันด้านแรงงานพัฒนาระบบประเมินทักษะแรงงานโดยใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่

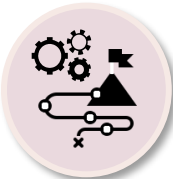
ที่สามารถวิเคราะห์คุณสมบัติของแรงงานในขั้นต้น (Pre-Assessment) และเชื่อมโยงกับหลักสูตรฝึกอบรมที่เหมาะสม และประเมินคุณภาพของแรงงานหลังผ่านการฝึกอบรมและพัฒนา (Post-Assessment)

สถาบันด้านการศึกษาพัฒนาระบบรับรองคุณภาพหลักสูตรและผู้พัฒนาหลักสูตร

โดยยึดหลักฐานความสำเร็จในการพัฒนาทักษะแรงงาน จากการป้อนแรงงานที่ผ่านการยกระดับทักษะแล้วกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน

สร้างระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน และการผสมผสานบทบาทระหว่างรัฐและเอกชนในฐานะผู้ร่วมคิดและลงมือทำ

ร่วมกำหนดกรอบและเป้าหมายการพัฒนาแรงงาน

ให้มีทักษะสอดคล้องกับการยกระดับผลผลิตการผลิต ในระดับบริษัทและสาขาเศรษฐกิจ

ประมาณการแนวโน้มความต้องการแรงงานทักษะ

ที่เชื่อมโยงกับการวางแผนสร้างตำแหน่งงานภาคเอกชนในรายพื้นที่และสาขาเศรษฐกิจ

ร่วมกำหนด CommonStandard ของหลักสูตร

ที่สะท้อนความต้องการของตลาดและนำไปสู่โอกาสในการมีงานทำ หรือกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน

ที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานร่วมและได้รับการรับรองคุณภาพตาข้อเท็จจริงจากการประเมินผ่านระบบประเมินผล

ร่วมดำเนินโครงการจัดหางานและแนะนำหลักสูตรที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

โดยรัฐสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันการให้บริการ และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาบริการและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อใช้วิเคราะห์จุดอ่อนด้านทักษะของแรงงาน เพื่อนำไปสู่การออกแนบนโยบายที่ตรงจุด และมีเครื่องชี้วัดผลสำเร็จที่ชัดเจน

พัฒนาระบบแฟ้มสะสมผลงาน (Labor E-Portfolio)

เพื่อใช้ศึกษาเส้นทางการพัฒนาทักษะที่ถูกกำหนดจากประสบการณ์ทั้งหมดตลอดช่วงชีวิต โดยติดตามและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเรียนรู้กับการประกอบอาชีพ ผ่านข้อมูลการศึกษาการฝึกอบรม การฝึกงานและการทำงานจริง

พัฒนาแพลตฟอร์มและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูล (Job-Training Platform)

เพื่อใช้ชี้จุดอ่อนด้านทักษะของแรงงานและจับคู่อุปสงค์และอุปทานแรงงาน โดยพัฒนา Skills and Competency Set ที่วิเคราะห์จากฐานข้อมูลตัวตนแรงงาน ฐานข้อมูลธุรกิจที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทาน และข้อมูลความต้องการด้านทักษะเฉพาะด้าน

พัฒนาเครื่องชี้วัดและระบบการประเมินผล ระบบรายงานการจัดอันดับ (Rating) และ Dashboard

โดยวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จของผู้ที่ผ่านการพัฒนาทักษะและการกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมถึงพัฒนาระบบ Rating และ Dashboard เพื่อให้ประชาชนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทักษะ และผู้ดำเนินนโยบายใช้ติดตามผลสำเร็จของโครงการ

การยกระดับทักษะให้พร้อมรับมือโลกในอนาคต มุ่งสู่การเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต และตอบโจทย์การยกระดับ Productivity

Promoting Skills Development

ให้ทุนการศึกษากลุ่ม “วัยเรียน” ให้เลือกเรียนสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาด และเน้นสร้างทักษะ STEM

- จูงใจให้กลุ่ม “วัยทำงาน” ปรับตัวพร้อมรับมือบริบทโลกใหม่ ผ่านการยกระดับทักษะ และเน้นสร้างทักษะสำหรับอนาคต
- สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ผ่านระบบสะสมเครดิตการเรียนรู้

Ensuring Employment

สร้างกลไกแรงจูงใจให้กลุ่ม “เด็กจบใหม่” มีโอกาสฝึกปฏิบัติในภาคธุรกิจจริง และได้รับงานทำเมื่อฝึกฝนสำเร็จ

- สนับสนุนให้แรงงาน “สูงวัย” มีโอกาสพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการอยู่รอดในอาชีพภายใต้โลกบริบทใหม่
- กระตุ้นให้แรงงาน “ทักษะต่ำ” มีโอกาสยกระดับทักษะ ผ่านการให้เบี้ยเลี้ยงสนับสนุน และมีโอกาสเติบโตในอาชีพ
- ส่งเสริมให้ “ผู้ว่างงาน” เข้าถึงข้อมูลการจ้างงาน มีอาชีพเสริม/สำรอง และกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เร็ว

Enhancing Market Efficiency

สนับสนุนให้เอกชนเข้ามาดำเนินการด้าน Labor Market Matching and Clearing โดยรัฐควบคุมคุณภาพบริการ ผ่านการกำหนดค่าตอบแทนตามหลัก Performance-Based และใช้ Performance Rating เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพ

“การปรับโครงสร้างตลาดแรงงานเป็นประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของไทย หากแต่การดำเนินนโยบายมักเกิดขึ้นแล้วก็หายไปตามกาลเวลา เพราะขาดการสร้างกลไกการขับเคลื่อน ให้เป็นไปตามแนวทางที่วางไว้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง...

ภายใต้ภาวะที่ตลาดแรงงานไทยกำลังเผชิญปัญหาเชิงโครงสร้าง และมีความท้าทายมากขึ้นในระยะข้างหน้า จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ดำเนินนโยบายต้องผลักดันให้เกิดการวางรากฐานกลไกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ในการปรับโครงสร้างตลาดแรงงาน 3 ประการ คือ การบูรณาการปัจจัยเชิงสถาบัน (INSTITUTION) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลขนาดใหญ่ (INFRASTRUCTURE) และการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม (INCENTIVE)”

คณะผู้เขียนบทความ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ดร.ชลจิต วรวัชโส วิจารณ์กุล

ผู้ช่วยเลขาธิการด้านเศรษฐกิจมหภาค

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปัทมา อภัยทาน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

กัมพล พรพัฒน์ไพศาลกุล

เศรษฐกิจอาวุโส ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

พรชนก เทพงาม

เศรษฐกิจ ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

พชรธรณ รุจิวานิชย์

เศรษฐกิจ ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

คณะที่ปรึกษา

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ดร.คณิต แสงสุพรรณ

เลขาธิการคณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ดร.อภิชาติ ทองอยู่

ประธานคณะทำงานประสานงานด้านการพัฒนาบุคลากรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมธี สุภาพงษ์

รองผู้ว่าการ ด้านเสถียรภาพการเงิน

ดร.ทิตนันทิ มัลลิกะมาส

ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายนโยบายการเงิน

ดร.จิตเกษม พรประพันธ์

ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

จิรพรรณ โอฬารธนาเศรษฐ์

ผู้อำนวยการ ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

ดร.นครินทร์ อมเรศ

รองผู้อำนวยการ ฝ่ายนโยบายโครงสร้างเศรษฐกิจ

ACKNOWLEDGEMENT

คณะกรรมการพัฒนาแพลตฟอร์มไทยมีงานทำ

คณะกรรมการ E-WORKFORCE ECOSYSTEM

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ดาวน์โหลดบทความ

[บทความย่อ \(PDF\)](#)

[WHITE PAPER ฉบับเต็ม \(PDF\)](#)

[WHITE PAPER ฉบับเต็ม \(E-BOOK\)](#)

Q & A